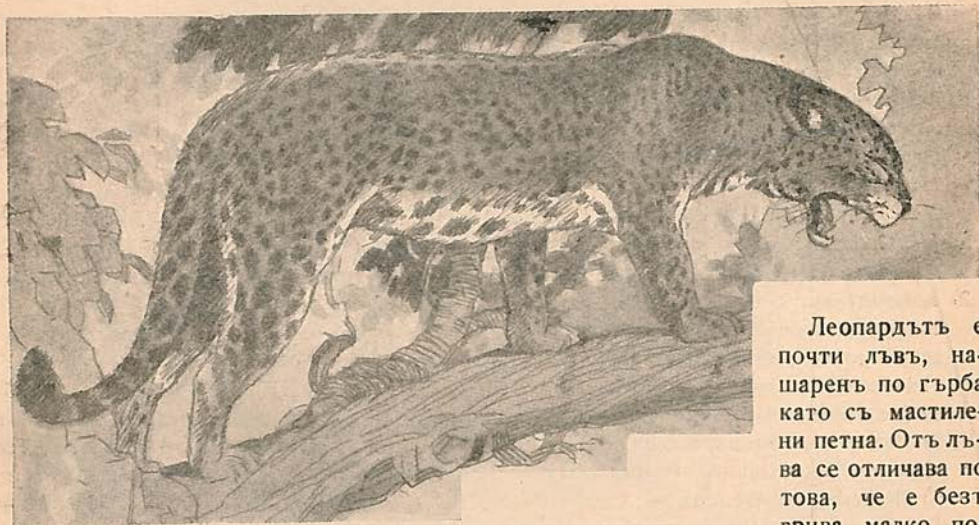

ЛЕОПАРДЪТЪ

Леопардът е почти лъвъ, нашаренъ по гърба като съ мастилени петна. Отъ лъва се отличава по това, че е безъ грива, малко по-

слабъ, но пъкъ много по-пъргавъ и по-жестокъ. Заедно съ опашката на дължина достига повече отъ 2 метра. Както всичкитъ звѣрове отъ рода Фелисъ, леопардътъ е необикновено гъвкавъ и подвиженъ. Жълтеникавата му, изпъстрена съ тъмни петна кожа се цени много. Негови близки роднини сж гепарда, гатапарда, дивата котка и др., които се различаватъ по размѣри и навици.

Леопардътъ избѣгва човѣка, но, принуденъ да се брани, не се колебае да го нападне, като се хвърля врѣзъ него. Въ такъвъ случай ловецътъ може да съжалява защо се е впусналъ на такова опасно приключение. Когато е благоприятствуванъ отъ мрака, леопардътъ дори се осмѣлява да се промѣква въ жилищата на туземцитъ и заграбва каквото му попадне.

Ловътъ на леопарда е единъ отъ най-рискованитъ. За примамка ловцитъ вързватъ въ гората жива газела или коза. Презъ нощта леопардътъ напада жертвата си и се бави да я яде до зори. Тогава ловцитъ излизатъ отъ скривалището и го убиватъ съ пушкитъ си. Нѣкои видове по-малки леопарди туземцитъ ловятъ както ние ловимъ зайцитъ — съ помощта на кучета, които каратъ леопарда да се прислони до нѣкое дърво, кждето туземцитъ го убиватъ съ отровнитъ си стрели.

Леопардътъ се хваща живъ като му се устрои капанъ — много дълбокъ трапъ, покритъ съ листа и клончета. Когато леопардътъ падне въ трапа, ловцитъ построяватъ около него здрава ограда отъ колове, следъ това съ вжжета и куки улавятъ животното, изтеглятъ го навънъ, вързватъ го здраво и го отнасятъ съ себе си.

Искате ли едно състезание между васъ?

Добре!

Задавамъ ви тема: „ЗИМА“.

На най-хубавитъ описания ще дамъ: **I награда** — 2 чудесни книги за прочитъ. **II награда** — 1 книга за прочитъ.

Хайде, заловете се за работа, защото наградитъ ви чакатъ!

Краенъ срокъ за изпращане на описанията 20 януарий 1938 год.